

ת"פ 4546/02/15 - תביעות צפת נגד נדב לסרי

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 4546-02-15 תביעות צפת נ' לסרי
תיק חיצוני: 4642382014

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה	תביעות צפת
נגד	
הנאשם	נדב לסרי

החלטה - "גמר דין"

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת **הטרדת עד** - עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כפי שפורט בהכרעת הדין, ביום 21/10/14 סמוך לשעה 11:40, נחקר הנאשם בגין תלונה שהוגשה נגדו על ידי המתלונן במשטרה.

עוד באותו יום סמוך לשעה 13:55 התקשר הנאשם מהטלפון הנייד שלו לנייד של המתלונן ואמר לו בין היתר, כי "שיחק אותה" ו"תקע לו תלונה גם בוועדה וגם במשטרה" וכי "יפגשו בארבע עיניים והוא יסביר לו כמה דברים" ובנוסף ביקש ממנו לבטל את התלונה ושיגיעו להסדר "אם לא ימים יגידו".

הנאשם, בגרסתו לאישום, לא הכחיש את ההתנהגות שיוחסה לו בכתב האישום, ואולם טען כי השיחה עם המתלונן, אשר הוקלטה במלואה, לא גיבשה את העבירה שיוחסה לו, שכן לא הייתה לו כוונה להטריד את המתלונן.

ביום 29/2/16 בהכרעת דין מפורטת, קבעתי כי התקיימו יסודותיה של עבירת הטרדת העד והנאשם הורשע בביצוע העבירה.

נקבע, לבקשת הנאשם, כי טרם הטיעונים לעונש יערך תסקיר שרות המבחן, ובו תיבחן גם אפשרות לביטול ההרשעה.

תסקיר שרות המבחן

2. על פי התסקיר שהוגש ביום 14/9/16, הנאשם בן 41 נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאי 1-13 שנים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, שירת שרות צבאי מלא ביחידה מובחרת וכיום משרת בשרות המילואים ביחידת הצנחנים. שרות המבחן מסר כי בבעלותו של הנאשם עסק עצמאי מזה 22 שנים לגיזום עצים, בו הוא מעסיק עובדים רבים ועובד גם עם משרד הביטחון וצה"ל. בהתייחסו לעבירה - ציין הנאשם כי הוא ביקש מהמתלונן להיפגש בארבע עיניים כי הוא נוהג לפתור סכסוכים דרך דיאלוג ו"לסגור את העניין יפה", לא הייתה לו כוונה לאיים על המתלונן או להטרידו. נרשם בתסקיר כי הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה. מתוך אבחון שנערך לנאשם עלה כי הוא מתפקד ותורם לחברה, נאמר כי ביצוע העבירה היה אירוע חריג בחייו, והוא שיתף בתחושות של בושה והשפלה מעצם מעורבותו בעבירה. שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם שכן מדובר בעבירה ראשונה ויחידה, עליה קיבל הנאשם אחריות. שרות המבחן התרשם כי הרשעה בפלילים עלולה לפגוע בעתידו של הנאשם, שכן הנאשם עובד מול משרד הביטחון, מתנדב במשטרת קריית שמונה ומתכוון להגיש מועמדות לתפקיד ראש ועד היישוב. בנוסף רישיון האקדח שנלקח ממנו, מונע ממנו נשיאת נשק המשמש אותו לביצוע משימות התנדבותיות במשטרה ולהשתתפותו בכיתת הכוננות של המושב. שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 60 שעות במסגרת "קריית הנוער" בקריית שמונה.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 19/9/16 טענו הצדדים לעונש, ב"כ הנאשם הגיש את טיעוניו בכתב והשלים בפניו.

3. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התנגדה למסקנת התסקיר בדבר ביטול ההרשעה.

נטען כי התסקיר שהגיש שרות המבחן הוא לקוני וחסר, וכי לא הוצג כל מסמך המעיד על פגיעה בעתידו ובשיקומו של הנאשם בגין הרשעה. גם ביחס לרצונו של הנאשם להתקבל להיות ראש ועד, נטען כי לא הוצג כל מסמך לגבי ההליך, מהם הקריטריונים וכיצד הרשעה תפגע בו.

ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2014 בגין ביצוע עבודות ללא היתר.

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי למתלונן.

4. טיעוני ב"כ הנאשם

כאמור, ב"כ הנאשם הגיש את טיעוניו בכתב.

ב"כ הנאשם סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, והדגיש כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו.

ב"כ הנאשם סקר בהרחבה את הלכת כתב, המנחה לעניין אי הרשעה, וטען כי הנאשם עומד בתנאים, שכן על פי הטענה המעשה נמצא ברף הנמוך ביותר של העבירה, נאשם נעדר עבר פלילי, מעידתו חד פעמית, עליה מתחרט והסבירות כי יעבור עבירות נוספות היא נמוכה מאוד.

ב"כ הנאשם הסביר כי הנאשם בעל חברה לגיזום עצים וכי עיקר לקוחותיו הם מוסדות ממשלה וציבור, ולפיכך, הרשעתו תסכל את אפשרותו להשתתף במכרזים של מוסדות וחברות אלה. בנוסף הרשעתו תמנע את המשך החזקתו בנשק, ועל כן ביקש לבטל את הרשעתו.

בפניי חזר ב"כ הנאשם וציין כי הנאשם מביע חרטה עמוקה על עצם התקרית וכי הפיק את הלקח מהמקרה.

עוד הוסיף כי מדובר באדם נורמטיבי שתורם למדינה. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן לא להרשיע את הנאשם ולחייבו בביצוע 60 שעות של"צ.

5. הנאשם

הביע צער מעומק ליבו על התקרית עם שכנו, הביע חרטה וטען כי אירוע דומה לא יקרה שנית.

הנאשם שב וטען כי הוא עובד עם משרד הביטחון ועם רשות שדות התעופה.

שאלת ההרשעה

6. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק

הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את ע"פ 43351-08-14 **אסייגה אלמיו נגד מדינת ישראל**:

"אכן הכלל המנחה בפלילים הוא, כי אדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. כך שהימנעות מהרשעה היא, אפוא, חריג לכלל שיופעל במקרים נדירים בלבד. בית המשפט יימנע מהרשעה, רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם. דהיינו, כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם מן ההרשעה לחומרת העבירה. ראו: ע"פ 2555/13 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (09.01.14) ורע"פ 3852/14 אלכסנדר זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (18.08.14).

7. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

8. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

9. חומרת העבירה ונסיבותיה - הנאשם הורשע כאמור בעבירה של הטרדת עד. העבירה פוגעת בערך המוגן של אכיפת החוק במישור הרחב, ואילו במישור הצר, מגינה העבירה על זכותם של נפגעים בעבירה, עדים או מעורבים בסכסוך לפעול במערכת הצדק ולקדם את בירור האמת. הליכי חקירה משטריים והליכי משפט הינם כלי ראשון במעלה להסדרת החיים, הגנה על הפרט והציבור, שמירה על החוק ועל זכויות הכלל. מי שמטריד אדם כדי למנוע את תפקודו החוקי כעד בהליך - פוגע בכל אלה, מסכל את גילוי האמת והחלת הדין.

במקרה זה, בוצעה העבירה בשיחה טלפונית, אשר יזם הנאשם למתלונן שעות ספורות אחרי שנחקר

באזהרה בגין אירוע בו נחתכו צמיגי רכבו של המתלון.

המתלון חש מוטריד ומאויים בכל תקופת היריבות עם הנאשם, בגין סכסוך קודם, אשר אליו התייחסתי בהכרעת הדין.

לא בכדי נשא המתלון את מכשיר הקלטה, אשר בו השתמש ובו הקליט את השיחה המטרידה, שבה הביע הנאשם טרוריה על כך שהמתלון התלון נגדו.

התרשמתי כי המתלון הוטריד בפועל, וחש סובייקטיבית מאויים ומוטריד מעצם השיחה ומתוכנה.

התייחסתי בהכרעת הדין לחומרת התוכן המטריד שהושמע בשיחת הטרדת העד, וצינתי את עמדותי לפיה דובר בתוכן מטריד ממש, אשר גובל בעבירת איומים.

דחיתי בהכרעת הדין את טענת הנאשם, לפיה המתלון היה ידידו, והשיחה הייתה שיחת בירור ידידותית, והעדפתי את גרסת המתלון, לפיה שני הגברים היו יריבים שיחסייהם צוננים.

השיחה, כללה בין היתר פניה מפורשת למתלון לבטל את תלונתו:

"אני מציע לך להתנצל לרשום מכתב התנצלות יפה ולהוריד את התלונה לבקש דברים יפים זה דרך של שלום..."

ובנוסף, נכללו בה כאמור, ביטויים על גבול האיום:

"אחי שתרגיש את זה אחי דרכי לשלום, ואתה תבין את זה איך שתבין אתה זה דרכי לשלום, ואתה עוד לא מכיר אותי, זה על קצה המזלג אני רק לשלום..."

מצאתי, לפיכך, כי העבירה מתאפיינת בחומרה לא מבוטלת.

יחד עם זאת, לצד הקולא יש לומר כי העבירה בוצעה ללא עבירות נלוות נוספות, וכי התוכן, על אף נימתו המטרידה, לא גלש לבוטות קיצונית יותר.

עוד יש לציין, כי התרשמתי לגבי מעשה בלתי מתוכנן של הנאשם.

הנאשם נקרא לחקירה באזהרה זמן רב יחסית אחרי שצמיגיו של המתלון נוקבו. בימים שלפני החקירה לא אירע כל אירוע מיוחד בין הנאשם למתלון, כך שנראה כי הנאשם הופתע מחקירתו באזהרה. אני מוכנה איפוא להניח, שהנאשם פעל באופן ספונטני, לאחר שכעסו ניצת בגין חקירתו, ולא מתוך מטרה קרה ומתוכננת להטריד את המתלון ולגרום לו בפועל לפעול לביטול החקירה.

מקרה זה נופל בחומרתו ממקרים בהם מדובר במזימה ייעודית שמטרתה לסכל שיתוף פעולה של עדים בהליך, בדרך של הטרדה והפחדה.

המתלונן אכן לא נרתע, ולמרות שחש מוטרד, עמד על זכויותיו בהליך ויזם תלונה נוספת שהתבררה.

בבואי לשקול ביטול הרשעה, מצאתי כי בנסיבות המתאימות, וכשיוכחו פגיעות ממשיות של הרשעה בנאשם, אין לשלול מיני וביה ביטולה של הרשעה פלילית.

10. פגיעה קונקרטית בנאשם - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

בבעלותו של הנאשם עסק עצמאי לגיזום עצים מזה 22 שנה, נטען כי הנאשם עובד בשיתוף פעולה בפרויקטים בין היתר עם משרד הביטחון וצה"ל, מע"צ, חברת החשמל ורשויות מקומיות בצפון, וכי במידה ויורשע לא יורשה להשתתף במרכזי החברות והמוסדות הנ"ל, ובכך תיפגע פרנסתו פגיעה ישירה וממשית. בנוסף נטען כי הנאשם עתיד להתמודד על תפקיד ציבורי בוועד היישוב המחייב עבר נקי.

בהמשך גם נטען כי הנאשם מתנדב במשטרת קריית שמונה והרשעתו תמנע את המשך הפעילות ההתנדבותית וביטול רישיונו לנשיאת נשק.

הנאשם הגיש מסמכים, אשר לא הוכיחו פרטנית נזק קונקרטי של הרשעה.

יחד עם זאת, מתוך עיון בנספחים של מסמכים לגבי מכרזים של חברת חשמל ושל משרד הביטחון, עולה תמונה לפיה להרשעה פלילית של מועמד במכרז עשוי להיות משקל בשיקולי וועדת המכרזים.

קיימת חובה להציג מסמכים לגבי רישום פלילי או היעדרו.

אין המדובר, אמנם, בהרשעה שמביאה לשלילה אוטומטית של זכות התמודדות במכרז, ונראה כי נותר שיקול דעת רחב לגורמים מקבלי ההחלטות לקחת בחשבון את כלל הנתונים, ואולם שוכנעתי כי בתחום פרנסתו של הנאשם, עלולה להיות להרשעה פלילית משמעות מעשית שלילית.

לגבי החזקת הנשק - בשתי השורות שצוטטו נרשם במפורש כי ראש האגף לא יאריך את תוקף הרישיון אם בעל הרישיון הורשע בעבירה שיש בה, לדעת ראש האגף כדי לשלול הארכה. כלומר, גם שלילת הרישיון תלויה בסופו

של דבר בשיקול דעתו של ראש האגף והראיה לכך היא שהרשעתו בעבירת התכנון והבנייה לא הביאה לשלילת רישיונו. יחד עם זאת - קיימת אפשרות קונקרטית לפיה הנאשם לא יוכל עוד לשאת נשק או להתנדב במשטרה, בגין הרשעה זו.

שוכנעתי כי להרשעה בתיק זה עלולות להיות השלכות משמעותיות על הנאשם.

11. הנאשם בן 41 נשוי ואב לחמישה ילדים.

הנאשם נעדר עבר פלילי למעט הרשעה בעבירות מתחום התכנון והבנייה משנת 2015.

מדובר בנאשם מתפקד ומנהל אורח חיים נורמטיבי ככלל, תורם לחברה ומתנדב במשטרה ישראל וביצוע העבירה היה אירוע חריג בקורות חייו.

אילו הביע הנאשם מראש חרטה, אילו התנצל בפני המתלונן, והיה חוסך ממנו את עדותו והעמדתו לחקירה נגדית מתישה - היה זה קל יותר להימנע מהרשעה, בבואי לסיים הליך זה.

למרבה הצער, הנאשם הביע חרטה רק בסוף ההליך, בפני שרות המבחן, במהלך הליך מקוצר של עריכת תסקיר, ובטיעונים לעונש.

בהכרעת הדין, שהתבססה כאמור, על הקלטה מלאה של השיחה המטרידה, דחיתי את הפרשנות שהציע הנאשם לאותה שיחה, וקבעתי שהוא הותיר רושם לא כנה.

גישתו הפתלתלה של הנאשם לעבירה, הותירה חשד שמא קבלת האחריות הנה בדיעבד בלבד, לשם התועלת שבכך, ולא בכנות המתבקשת.

למרות תחושה זו, מצאתי בסופו של דבר כי קבלת האחריות המאוחרת של הנאשם על המעשה בגינו הורשע, עדיפה על לא כלום, וחשוב מכך, אני סבורה כי מדובר בלקח שהנאשם למד לעתיד.

מצאתי, בסופו של דבר, לא בלי התלבטויות, כי נכון יהיה לבטל את ההרשעה כדי למנוע פגיעה בנאשם, אשר עד להרשעתו זו ניהל חיים נורמטיביים, למעט עבירת תכנון ובנייה.

לצד ביטול ההרשעה, החלטתי לפסוק תשלום של פיצוי משמעותי לטובת המתלונן.

אציין כי הסמכות להטיל פיצויים למתלונן, גם ללא הרשעת נאשם, נתונה על פי פסיקת ביהמ"ש העליון (רע"פ 2976/01 **בתיא אסף נגד מדינת ישראל**), שפירשה את סעיף 77 לחוק העונשין ככזה החל גם על הליכים שהסתיימו ללא הרשעה.

סכום הפיצוי שייפסק, יהווה גמול בפועל על נזקו של המתלונן, שהוטד בעבירה, ושעדויות לא נחסכה עקב אי קבלת אחריות במועד.

פיצוי זה יבטא את השלילה שבהתנהגות המטרידה על גבול האיום, וישקף את המסר המרתיע, על אף ביטול ההרשעה, שיש בהליך פלילי זה.

בנוסף, הפיצוי יהווה איזון לסיומו המקל במיוחד של הליך זה תוך ביטול הרשעה, בעבירה חמורה, ובנסיבות החמורות כפי שפורטו בהכרעת הדין.

סוף דבר

12. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בהתאם לסמכותי בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וקובעת לגביו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 60 שעות במסגרת "קריית הנוער" בקריית שמונה.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ב. פיצוי למתלונן על סך 10,000 ₪ - ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 20.12.16 ובכל 20 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים, יעמיד את מלוא הסכום לפרעון מיידי.

ג. חתימה על התחייבות על סך 4,000 ₪, להימנע במשך תקופה של 3 שנים מהיום, מלעבור את העבירה בה הורשע הנאשם.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ז, 07 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.